

Arbejdsrapport

Den Sociale Kapitalfond Analyse

Beskæftigelsesmæssig status for SKF-virksomheder pr. 31/12- 2016

Maj 2017

BAGGRUND

De overordnede målsætninger for arbejdet i Den Sociale Kapitalfond (SKF) er at støtte virksomheder i på den ene side at kunne ansætte flere socialt udsatte personer, men samtidig være med til at sikre virksomhederne er/bliver økonomisk bæredygtige. SKF laver derfor direkte investeringer i virksomheder, herfra kaldet porteføljevirkomhederne, og har samtidig drevet to acceleratorprogrammer, nemlig Det Sociale Vækstprogram (SVP) og Social Startup (SSU).

SKF havde pr. 31/12-2016 investeret i otte virksomheder, hvoraf syv af dem stadig er en del af SKFs portefølje, mens der har været et exit. 52 virksomheder, herfra kaldet programvirksomhederne, havde pr. 31/12-2016 deltaget i enten SVP eller SSU. Samtlige programvirksomheder på nær to var stadig aktive pr. 31/12-2016.¹ Alt i alt indgår der derfor 55 virksomheder i denne opgørelse. Den gennemsnitlige tid fra programstart til 31/12-2016 ligger på ca. 18 måneder for SSU og ca. 30 måneder for SVP, mens den gennemsnitlige tid fra investeringstidspunkt ligger på ca. 32 måneder for porteføljevirkomheder. Den gennemsnitlige tid fra starttidspunkter er således ca. 26 måneder for samtlige virksomheder. De beskæftigelsesmæssige resultater for virksomhederne var pr. 31/12-2016 som følger:²

- Porteføljevirkomhederne – nettotilgang på i alt 55 medarbejdere siden investeringstidspunktet hvoraf 36 personer tilhører ”udsatte”-kategorien. Derudover er der sket stigning på 52 personer i uddannelses-, opkvalificerings- og afklaringsforløb.
- Programvirksomhederne - nettotilgang på i alt 327 medarbejdere siden programstart hvoraf 223 personer tilhører ”udsatte”-kategorien. Derudover har der været en stigning på 284 personer i uddannelses-, opkvalificerings- og afklaringsforløb.³
- Samlet set er antallet af personer tilknyttet virksomhederne steget med 718 personer, hvoraf 259 er udsatte ansatte, mens 336 flere er tilknyttet uddannelses-, opkvalificerings- og afklaringsforløb. Samlet set er antallet af personer tilknyttet virksomhederne i alt således steget med knap 60 pct. Antallet af udsatte personer ansat i virksomhederne er fordoblet, mens antallet af personer i uddannelses-, opkvalificerings- og afklaringsforløb er steget med ca. 70 pct.

Jobeffektivitet i acceleratorprogrammerne

I forhold til jobskabelse i programvirksomhederne er det udfordrende at sammenligne resultaterne med andre tiltag på området. Men nettotilgangen af medarbejdere i programvirksomhederne samt udgifterne forbundet med programmet kan sammenholdes med andre tiltag på erhvervsområdet for at få et indtryk af, i hvilket leje resultaterne for SSU/SVP i forhold til jobskabelse skal ligge for at matche andre tiltag på området.

Tidligere evalueringer af Væksthusene og EU-strukturfondsprojekter har estimeret, at udgiften per årsværk for disse tiltag lå omkring 300-500.000 kr. Givet udgifterne afholdt i SSU frem til og med 31/12-2016 skal programmet således have skabt 20-35 årsværk i programvirksomhederne, hvis udgiftsniveauet pr. job skal svare til eksemplerne. Igen skal eventuelle sammenligninger med andre tiltag stadig gøres varsomt, da SSU bl.a. har et markant andet socialt sigte end andre erhvervsrettede tiltag. For SVPs vedkommende skal jobskabelsen have været på 45-80 årsværk.

Kravet til programeffekten for SSU/SVP afhænger meget af, hvordan de udsatte personer ansat i virksomhederne tælles med. På den ene side tæller de alt andet lige næppe som et fuldt årsværk per

¹ SKF har investeret i en virksomhed fra SVP. I den samlede opgørelse indgår denne virksomhed i porteføljevirkomhederne.

² De økonomiske resultater for virksomhederne vil blive gennemgået, når alle reviderede regnskaber foreligger.

³ Den gennemsnitlige tid fra programstart til 31/12-2016 ligger på ca. 18 måneder for SSU og 30 måneder for SVP.

person, da nogle af dem er ansat i fleks- eller skånejob. På den anden side er det typisk disse personer, der kan være sværest at få bragt i beskæftigelse. Og samtidig er de alt andet lige også forbundet med relativt høje offentlige forsørgelsesudgifter.

Antallet af udsatte ansatte i SSU-virksomhederne er samlet set steget med godt 30 personer siden programstart. Hvis væksten i antal udsatte alene tæller med som fulde årsværk, skal SSU have bidraget med ca. 90 pct. af stillingerne, hvis udgiftsniveauet for SSU skal svare nogenlunde til eksemplerne. Hvis de ordinært ansatte inkluderes i opgørelsen, falder den samlede nettotilgang af ansatte i SSU-virksomhederne til godt 20, hvilket gør, at resultaterne fra SSU ikke kan modsvare andre erhvervsrettede tiltag. Faldet i antallet af ordinært ansatte skyldes som sagt dog næsten udelukkende et markant fald i antallet af ordinært ansatte hos en enkelt virksomhed. Hvis der ses bort fra denne virksomhed i opgørelsen, bliver nettotilgangen på knap 50 ordinært og udsatte ansatte. I forhold til dette samlede tal skal SSU have bidraget til omkring halvdelen af stigningen, hvis programmets effekt skal matche andre lignende erhvervsrettede tiltag. Men igen er dette meget afhængig af opgørelsen af de udsattes ansættelse og sammensætningen af de ordinært ansatte.

For SVPs vedkommende skal programmet have bidraget til mellem 15 og 25 pct. af det samlede antal stillinger for at modsvare andre erhvervsrettede tiltag i udgifter per skabte job. Hvis der alene fokuseres på udsatte ansat i SVP-virksomhederne, skal programmet have skabt mellem 25 og 40 pct. af stillingerne for, at udgifterne afholdt matcher antallet af jobs skabt i andre erhvervsrettede tiltag.

Alt i alt vurderes jobeffektiviteten i SSU foreløbigt til at kunne matche andre erhvervsrettede tiltag, når der ses bort fra en enkelt virksomhed, men at det formentlig stadig er en smule tidligt at drage endegyldige konklusioner fra de sidste runder af programmet. Den tilsvarende effektivitet i SVP vurderes samtidig til at være meget tilfredsstillende i forhold til tidligere erfaringer.